

Kız ve Beyaz At

Jane MEADOW

Kız ve Beyaz At

Jane MEADOW

Kırmızı ahırlı küçük bir çiftlikte, uzun otlarla dolu bir çayırda Ella adında bir kız yaşırdı. Sekiz yaşındaydı; açık kahverengi teni, gevşek bir yan örgüyle toplanmış dalgalı koyu kahverengi saçları ve yumuşak yeşil bir kurdele vardı. Ella hayvanları her şeyden çok severdi. Her sabah kırmızı lastik çizmelerini ve hardal sarısı tulumunu giyer, yeni bir maceraya hazır olurdu.

Güneşli bir gün, çiftliğe yeni bir hayvan geldi. Snowdrop adında bir beyaz attı; krem rengi bir yelesi ve yumuşak pembe bir burnu vardı. Nazik koyu gözleri ve alnında küçük beyaz bir yıldız vardı. Snowdrop basit kahverengi deri bir yular takıyordu. Çayırda sessizce duruyor, utangaç ve meraklı gözlerle etrafına bakıyordu.

Ella Snowdrop'u görünce yüreği küçük bir sevinçle hopladı. Hemen onun arkadaşı olmak istedi. Çite doğru yürüdü ve gülümsedi. 'Merhaba, Snowdrop,' dedi usulca. Ama Snowdrop bir adım geri çekildi ve başını eğdi. Utangaçtı ve henüz kimseyle tanışmaya hazır değildi. Ella ısrar etmedi. Sadece sessizce durup izledi.

Ertesi gün Ella cebinde küçük ahşap bir tımarlama fırçasıyla geri geldi. Çite tırmandı ve kıpırdamadan oturdu. 'Sorun değil,' diye fısıldadı. 'Bekleyebilirim.' Snowdrop krem rengi yelesinin arkasından ona baktı. Yaklaşmadı ama kaçmadı da. Ella gülümsedi ve bir taş kadar sabırla yerinde kaldı.

Her sabah Ella Snowdrop'u ziyaret etti. Bir havuç ya da bir parça elma getirip çit direğinin üstüne bıraktı. 'Gelmek zorunda değilsin,' dedi. 'Ama ben burada olacağım.' Snowdrop'un kulakları seğirdi. Bir yavaş adım attı, sonra bir tane daha. Gün geçtikçe aralarındaki mesafe azaldı. Ella sabrın da bir tür dostluk olduğunu öğrendi.

Esintili bir öğleden sonra Snowdrop doğruca çite kadar yürüdü. Yumuşak pembe burnu Ella'nın elini kokladı. Ella hiç kıpırdamadı. 'Merhaba, dostum,' diye fısıldadı. Snowdrop'un sıcak nefesi parmaklarını gıdıkladı. Ella'nın ela gözleri parladı. Onu tutmadı, acele ettirmedi. Sadece kendi zamanını almasına izin verdi. Ve Snowdrop irkilip kaçmadı.

Ertesi gün Ella ahşap fırçasını getirdi. 'Seni tımarlayabilir miyim?' diye sordu usulca. Snowdrop kıpırdamadan durdu. Ella kapıyı açtı ve çayıra girdi. Saf beyaz tüylerini yavaş, dikkatli hareketlerle fırçalamaya başladı. Snowdrop'un kulakları gevşedi. Uzun soluk kirpikleri yavaşça kırpıldı. Fırça nazıkçe hareket etti ve Snowdrop bundan hoşlanmış gibiydi.

Onu tımarlarken Ella usulca konuştu. Snowdrop'a gününü ve ağaçlardaki kuşları anlattı. Sonra güneş ve yonca hakkında küçük bir şarkı söyledi. Sesi sakın ve tatlıydı. Snowdrop başını indirdi ve mutlu bir iç çekti. Çayır huzurluydu ve ikisi birlikteydiler.

Snowdrop rahatlamaya başladı. Sağlam gövdesi yumuşadı ve fırçaya doğru yaslandı. Ella durduğunda omzunu dürttü, sanki 'Biraz daha, lütfen' der gibiydi. Ella güldü ve krem rengi yelesini fırçaladı. 'Bunu seviyorsun, değil mi?' dedi. Snowdrop'un koyu gözleri artık sakindi ve güveniyordu. Artık utangaç değildi.

Tımardan sonra Ella çayırın karşısına yürüdü. Snowdrop onun peşinden geldi; toynakları çimenlerde yumuşak sesler çıkarıyordu. Ella döndü ve gülümsedi. 'Beni takip ediyorsun!' dedi. Snowdrop nazik gözlerini kırptı. Onu kapıya kadar takip etti ve geri döndü. Ella'nın içi sevinçle doldu. Dostlukları, her seferinde sessiz bir anla büyüyordu.

Yağmurlu bir gün Ella dışarı çıkamadı. Pencerede durup Snowdrop'u çayırda izledi. Snowdrop kapının yanında durmuş, bekliyordu. Yağmur durunca Ella kırmızı çizmeleriyle dışarı koştu. Snowdrop onu gördü ve usulca kişnedi. Doğruca yanına geldi ve fırçayı ararcasına cebini kokladı.

Ella ahşap fırçasını çıkardı. 'Bunu özledin, değil mi?' dedi. Güneş çıkarken beyaz tüylerini fırçaladı. Snowdrop hiç kıpırdamadan durdu. Sessiz tımarlama zamanları birlikte en sevdikleri an olmuştu. Ella küçük bir melodi mırıldandı. Snowdrop'un kulakları mutlu ve rahat bir şekilde ileri geri oynadı.

O günden sonra Snowdrop, Ella'nın en iyi arkadaşı oldu. Çayırda onun peşinden geldi ve kapıda onu bekledi. Ella güvenin sabırla büyüdüğünü öğrendi. 'Sadece nazık ve kibar olmalısın,' dedi annesine. 'Ve beklemelisin.' Snowdrop sanki aynı fikirdeymiş gibi başını salladı.

Şimdi her sabah Ella fırçası cebinde Snowdrop'u ziyaret ediyor. Yumuşak beyaz tüylerini yavaş, dikkatli hareketlerle tımarlıyor. Konuşuyor ve şarkı söylüyor, Snowdrop dinliyor. Dostlukları sessiz ve güçlü; sabır ve güven üzerine kurulu. Ve çayırdaki, mavi gökyüzünün altında birlikte mutlular.

Ella sabrın bir armağan olduğunu keşfetti. Sabır, Snowdrop'un kendini güvende ve sevilmiş hissetmesini sağladı. Güvenin hemen gelmediğini ama beklemeye değer olduğunu öğrendi. Ve her gün, ahşap fırçası ve nazik şarkılarıyla o ve Snowdrop en sevdikleri anı paylaşıyorlar. Kız ve beyaz at en iyi arkadaşlar.

Böylece kırmızı ahırlı küçük çiftlikte Ella ve Snowdrop bize dostluğun sabırlı ve kibar olduğumuzda büyüdüğünü gösteriyorlar. Güven bir tohum gibidir: zamana, nazık bir ilgiye ve küçük bir şarkıya ihtiyacı vardır. Ella gülümsüyor ve Snowdrop'un krem rengi yelesini fırçalıyor. Snowdrop'un koyu gözleri güvenle parlıyor. Sessiz tımarlama zamanları her zaman en sevdikleri an olacak.